

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové ve věci žalobce: **CREDITEX, a.s.**, se sídlem Praha 3 – Vinohrady, Ondříčkova 1975/10, IČ: 27411290, zastoupen JUDr. Petrem Hromkem, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 2 - Vinohrady, Vinohradská 30, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj ČR**, se sídlem Praha 1, Staroměstské náměstí 6, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.8.2006 č.j. 668/2006/O-51/06,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 18.8.2006 č.j. 668/2006/O-51/06, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13 640,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Petra Hromka, Ph.D., advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ČR ze dne 18.8.2006 č.j. 668/2006/O-51/06, jímž bylo rozhodnuto o zamítnutí odvolání JUDr. Petra Hromka, Ph.D. proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního, ze dne 20.10.2005 č.j. MHMP – 27510/2005/OST/Go, kterým bylo postupem mimo odvolací řízení podle § 65 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, zrušeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 3, odboru výstavby, ze dne 19.1.2005 č.j. OV/4114b/04/Kř/Kva. Z podané žaloby vyplynulo, že žalobce shledal postup žalovaného za nezákonný, neboť nebyl jako účastník řízení k němu přizván a byl tak nesprávným úředním postupem zkrácen na svých právech. K odůvodnění podané žaloby uvedl, že podle právního názoru žalovaného měli být účastníky kolaudačního řízení všichni spoluvlastníci domu čp. 1975 v k.ú. Vinohrady, a přestože žalobce byl ode dne 23.2.2006 vlastníkem bytové jednotky, o jejíchž úpravách bylo v kolaudačním řízení rozhodováno, žalovaný s ním jako s účastníkem řízení nikterak nejednal. Žalobce považoval napadené rozhodnutí žalovaného za nezákonné a řízení, které mu předcházelo, označil za vadné a nevyhovující principům spravedlivého procesu. Žalobce své žalobní námitky shrnul do těchto bodů :

- napadené rozhodnutí bylo podle něj nezákonné z důvodu porušení práv žalobce v řízení před žalovaným ve smyslu ust. § 3, odst. 1, 2, 3, 4, § 14, § 33 a § 51 odst. 1 správního řádu.
- napadené rozhodnutí bylo nezákonné z důvodu porušení ust. § 4 odst. 2 správního řádu, neboť žalobce jako účastník řízení neměl možnost se v rámci odvolacího řízení k věci vyjádřit.
- napadené rozhodnutí porušovalo ve svých důsledcích čl. 2 odst. 2, 3 Listiny základních práv a svobod
- napadené rozhodnutí rovněž podle žalobce porušovalo ve svých důsledcích čl. 2 odst. 3, 4 Ústavy ČR

Žalobce dále uvedl, že žalovaný pochybil především nesprávně zjištěným skutkovým stavem a určením okruhu účastníků řízení, když nedostatečně zjišťoval možné spoluvlastníky předmětného domu. S ohledem na uvedené žalobní důvody pak žalobce navrhl, aby městský soud rozsudkem zrušil napadené rozhodnutí žalovaného, věc vrátil žalovanému k novému projednání a rozhodnutí a zároveň rozhodl i o náhradě nákladů řízení ve prospěch žalobce.

Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil s tím, že navrhl podanou žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Ve vyjádření uvedl, že vlastníkem bytové jednotky, o kterou se od počátku v daném sporu jednalo, je právě žalobce, zjistil teprve z podané žaloby, která mu byla doručena zdejší soudem. Zdůraznil, že v případě napadeného rozhodnutí se jednalo o rozhodování v mimoodvolacím řízení, kdy jediným úkonem ve věci bylo vydání samotného rozhodnutí, přičemž žádný jiný úkon směrem k jemu známým účastníkům řízení učiněn nebyl a pokud jde o tvrzené zkrácení na právech na straně žalobce, nebylo

žalovanému v době, kdy bylo zahájeno odvolací, resp. mimoodvolací řízení tj. dne 6. 1. 2006, (tj. ještě předtím, než se žalobce stal podle svého tvrzení vlastníkem bytové jednotky) známo, že došlo ke změně vlastníka bytové jednotky. Žalovaný pak namítal, že žalobce měl možnost tuto skutečnost sdělit žalovanému, případně i doplnit tuto skutečnost písemným podáním do spisu. Toto však neučinil a nelze tak přisvědčit jeho tvrzení, že byl zkrácen na právech, neboť ve výkonu práva mu nebylo ze strany žalovaného nijak bráněno.

Městský soud v Praze napadené rozhodnutí i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.), a rozsudkem ze dne 10. 12. 2009, 8 Ca 327/2006-44, žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Na základě kasační stížnosti žalobce rozhodoval ve věci Nejvyšší správní soud, který rozsudkem ze dne 17. 2. 2011, č.j. 5 As 24/2010-97, zrušil výše označený rozsudek Městského soudu v Praze a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku konstatoval, že soudy rozhodující ve správním soudnictví dlouhodobě a neměnně judikují, že „*okruh účastníků stanoví a otázky jejich způsobilosti být nositeli práv a povinností posuzuje správní orgán, který řízení vede, z úřední povinnosti, zpravidla také na základě výpisu z obchodního rejstříku, živnostenského oprávnění, případně dalších podkladů. Nesprávný postup správního orgánu v tomto směru nelze zhojit poukazem na to, že v řízení nebyla vznesena námitka proti nesprávnému označení subjektu, popř. že subjekt sám, způsobem jakým se označoval, uvedl správní orgán v omyl.*“ (srov. např. již rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 5. 1994, č. j. 7 A 28/94 - 30). Obdobně judikuje stabilně zdejší soud v obdobné otázce vymezení okruhu osob zúčastněných na soudním řízení správním podle § 34 odst. 2 s. ř. s. Například v rozsudku ze dne 21. 12. 2005, č. j. 1 As 39/2004 - 75, Sb. NSS č. 1479/2008, www.nssoud.cz, zdejší soud zdůraznil, že „*z uvedeného ustanovení vyplývá povinnost soudu k aktivnímu postupu při zjišťování okruhu potenciálních osob zúčastněných na řízení.*“ Dále Nejvyšší správní soud poukázal na závěry svého rozsudku ze dne 11. 9. 2008, č. j. 1 As 30/2008-49, Sb. NSS č. 1746/2009, www.nssoud.cz, jakož i na stanovisko Ústavního soudu, vyjádřené v nálezu ze dne 29. 9. 2004, sp. zn. III. ÚS 188/04, kde Ústavní soud vyslovil, že „*jestliže správní orgány ve správním řízení pouze důsledně vyžadují plnění povinností ze strany občanů a nedbají přitom o ochranu jejich zájmů, je výrazem tohoto postupu přepjatý formalismus, jehož důsledkem je sofistikované zdůvodňování zřejmé nespravedlnosti, a tím dochází k porušení čl. 36 Listiny základních práv a svobod.*“

Nejvyšší správní soud tedy uzavřel, že bylo povinností správních orgánů po celou dobu správního řízení (tzn. i povinností žalovaného v odvolacím řízení) ověřovat okruh účastníků řízení a jednat jako s účastníkem s tím, komu toto postavení svědčí. Pokud tak žalovaný neučinil, porušil předpisy o správním řízení způsobem, který mohl mít vliv na zákonnost jeho rozhodnutí, a proto měl městský soud rozhodnutí žalovaného zrušit podle § 76 odst. 1 písm. c) soudního řádu správního.

Městský soud v Praze byl v dalším řízení vázán tímto právním názorem Nejvyššího správního soudu, a proto nemohl než konstatovat, že žalovaný postupoval v rozporu se zákonem, jestliže v průběhu správního řízení nezkoumal okruh účastníků řízení, čímž došlo k tomu, že ačkoliv žalobce byl od dne 23. 2. 2006 spoluvlastníkem domu č.p. 1975 v k.ú. Vinohrady, o jehož kolaudaci se jednalo, žalovaný s ním jako s účastníkem odvolacího řízení nejednal. Tím žalovaný podstatně porušil ustanovení o řízení před správním orgánem, což mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Tuto vadu pak nelze zhojit jinak než provedením dalšího řízení, v němž bude účast žalobci umožněna.

Z tohoto důvodu soud žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí zrušil podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) soudního řádu správního, a to bez nařízení jednání.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci úspěch a jeho náklady řízení sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2000,- Kč a z podané kasační stížnosti ve výši 3000,- Kč, a jednak z odměny advokátovi za tři úkony právní služby po 2100,- Kč, a ze související náhrady hotových výdajů po 300,- Kč, zvýšené o sazbu daně z přidané hodnoty podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění; náhradu v celkové výši 13 640,- Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce JUDr. Petra Hromka. Ph.D., advokáta.

P o u č e n í: proti tomuto rozsudku není kasační stížnost přípustná [ust. § 104 odst. 3 písm. a) soudního řádu správního]

V Praze dne 10. září 2012

JUDr. Slavomír Novák
předseda senátu